

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

РЕШЕНИЕ

ЗА

**ПРИЗНАВАНЕ ГЕНОЦИДА НАД АРМЕНЦИТЕ В
ОСМАНСКАТА ИМПЕРИЯ 1915-1922 ГОДИНА**

Изстреблението на арменците в Османската империя през 1915-1922 г е идентифицирано с категорични исторически факти и автентични документи. Деянието отговаря напълно на състава на постановителните актове на Организацията на обединените нации:

Конвенция за преследване и наказване на престъплението геноцид (1948).

Конвенция за неприлагане срока на давност по отношение на военните престъпления и престъпления срещу човечеството (1968).

Според хуманните традиции на българския народ и с поетите по ратификацията на документите на ООН задължения България разграничава историческото наследство на Османската империя и наследството на република Турция и приветствува диалог между Турция и Армения за окончателен ангажимент към историческата истина, като се присъединява към позицията на Европейския парламент в подкрепата на този диалог.

Народно събрание на основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България

РЕШИ :

1. Признава официално геноцида над арменците в Османската империя и обявява 24 април за ден на възпоминание на неговите жертви.

София, 27.10.2014г.

ВНОСИТЕЛИ :

Ванели Андерев
Десислава Угрюмова
Светлинка Стефанова
Джордж Николов

Лариса Даниловна

Миряна Александровна
Ул. Дмитров

Иван Тодоров

Маргарита Ташева
Юлия Александровна

МОТИВИ

Масовото избиване на арменци в Османската империя през 1915-1922 година се обсъжда от световната общественост на всички равнища още в хода на самата Първа световна война и до ден днешен. Проблемът придоби особена актуалност след Втората световна война, когато с документи бяха формулирани означенията "престъпления срещу човечеството" и "геноцид". Общата философия на моралната и правна рамка на въпросните титули е, да бъдат обявени извън международните, респективно законите на отделни държави, *всички действия във военно или мирно време, довели до насилие или смърт за хора, които нямат участие във военните действия, независимо и вън от всякаква аргументация*. Осъдена е мотивацията на повечето от тези престъпления с расови, етнически и културни различия, която се отнася най-вече за престъпленията означени като геноцид, с други думи целенасочено физическото изтребване на определени общества заради тяхната *другост*, формулирана с общи оценки за мястото и ролята им при определена ситуация.

Физическото унищожаване на евреите в Германия и окупираните от нея територии, наричано от самите евреи *холокост*, е първото престъпление срещу човечеството, означено и признато с международни документи за геноцид. Има свидетелства, които показват, че Адолф Хитлер е взел пример за унищожаването на евреите, от безнаказаното изтребване на арменците в османската империя през 1915-1922 г. Съвременният смисъл на легитимността на престъплението, извършено от младотурското правителство, се намира в предотвратяването на такива най-престъпни деяния моралният дълг на човечеството към жертвите, чрез формиране на международна правна система и нравствена среда за тяхното осъждане. В този смисъл са и приетите от ООН *Конвенция за преследване и наказване на престъплението геноцид (1948)* и *Конвенция за неприлагане срок за давност по отношение на военните престъпления и престъпления срещу човечеството (1968)*.

Деяния с характеристиката престъпления срещу човечеството и геноцид, извършени срещу българи в хода на новата и най-нова история на Европа, са добре известни от

въстанията за национално освобождение от властта на същата Османска империя и войните за освобождение на българите останали под османска власт след 1878 г. Особено впечатляващо е известното Баташко клане през 1876 г, когато са физически изстребени няколкостотин старци, жени и деца, включително пеленачета. Историческата памет за геноцида над българите през цялото съществуване на Османската империя има важно значение за тяхното бъдеще. От това следва, че съпричастието им към геноцида над арменците през 1915-1922 г се намира в основите на тяхната ценностна система и носи сакрален смисъл. Началото на съпричастието е изразено посредством приемането на 30 000 арменци-бежанци от Османската империя в годините веднага след Първата световна война и помощта от страна на българското общество на всички равнища за устройването на тяхния бит в българската държава. Повечето потомци на тези арменци и днес живеят в България, интегрирани са по безупречен начин в българския живот и представляват най-лоялната към българските интереси небългарска диаспора. Признаването на геноцида над арменците изпълнява морален дълг, какъвто е преклонението към паметта на жертвите на геноцида над българите в Османската империя.

Първите държави признали геноцида над арменците с обща декларация от 24 май 1915 г са съюзниците от Съглашението (Антантата) - **Франция, Великобритания и Русия**. Първият изследовател, издал през 1916 г достатъчно пълна документация на изстреблението, е най-големия историк на ХХ в Арнълд Тойнби, наричан още съвременният Херодот. До края на столетието са събрани и издадени хиляди документи и устни свидетелства, на които се основава международното признание на геноцида. След Втората световна война във връзка с оценката на холокоста на евреите за геноцид, започва юридически обосноваването на международното признание на престъплението извършено в Османската империя през Първата световна война и в годините след нея. Регламентът на този акт е *парламентарна резолюция, решение, декларация*, приети по съответния ред, а инициативата идва от *правителствата, парламентарните фракции или отделни членове на представителството*. Конгресът на Съединените щати признава геноцида през 1975 г, при което задължава американските президенти да отправят съболезнователно послание към арменците по света всяка година на 24 април. През 1995 година геноцида

признава Русия, през 1998 година - Франция, през 2005 г - Германия. Резолюцията на германския Бундестаг е предложена съвместно от всички лидери на парламентарни групи начело с днешния канцлер Ангела Меркел и Франц Мюнтеферинг. В различно време съответните документи са приели и парламентите на още шест държави – членки на Европейския съюз – Белгия, Италия, Швеция, Гърция, Полша и Словакия. Европейският парламент признава геноцида през 1987 г, а във връзка с началото на преговорите за членството на република Турция приема резолюция, в която призовава турското правителство да започне диалог с Армения за изясняване, което значи официализиране на историческата истина. При това състояние на международните обстоятелства Република България несъмнено закъснява да признае официално и в документален порядък геноцида на арменците в Османската империя.

Във връзка с внесената тук резолюция трябва да се има предвид, че Република Турция традиционно не признава изстреблението на арменците в Османската империя по инициатива и решение на тогавашното младотурско правителство, въпреки безспорните многобройни свидетелства и документи. Напротив - добре осигурен PR използва всички възможности за въздействие и възпрепятстване на международното признаване на престъплението. Всъщност, това е отклонение от принципа на Мустафа Кемал Ататюрк за разграничение на съвременна Турция от наследството на Османската империя. Днес много от приятелите на Турция се надяват и призовават турските държавници да направят това разграничение. В този смисъл признаването на геноцида над арменците може и трябва да се тълкува като доброжелателен и дори приятелски жест спрямо днешната турска държава.

София, 27.10.2014г.

ВНОСИТЕЛИ:

Борис Андеров
Насим Сазъ Тунков
Светослав Семенов
Джордж Нотев
Джордж Видински
ЗАНКА БАНАЖАНОВА

Миренн Александровна
Иван Александров

Иван Тодоров

Маргарита Ташева
Александр Александров

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 454-02-6
Дата 27 / 10 2014 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

1525
Или

УВАЖАЕМА/И Г-ЖО/Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България внасяме проект на решение за Признаване на геноцида над арменците в Османската империя 1915-1922 г. с мотиви към него.

Молим, проектът за решение да бъде предоставен за разглеждане и приемане съгласно установения ред.

София, 27.10.2014г.

ВНОСИТЕЛИ :

Борис Андеров
Александър Чуканов
Стефан Свещинов
Джорджо Котев
Иван Вълков
КАЛИНА БАЛАБАЖОВА
Милена Александрова
Иван Димитров
Иван Тодоров
Маргарита Ташева
Кирил Александров

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 450-01-41/30.10. 2014 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 84, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание и Решение на Народното събрание от 29 октомври 2014 г. за създаване на Временна комисия по правни въпроси

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям проект за решение за признаване геноцида над арменците в Османската империя 1915-1922 година, № 454-02-6, внесен от ВОЛЕН НИКОЛОВ СИДЕРОВ и група народни представители на 27.10.2014 г., на следните комисии:

- Временна комисия по правни въпроси

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ЦЕЦКА ЦАЧЕВА